

LOV

om

Afløsning af Tienden*).

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

§ 1.

Enhver Tiende — herunder indbefattet Kvæg- og Smaaredselstiende, Smaaredsel, Degnetrave og Degnekorn og i det hele enhver Afgift af fast Ejendom, der efter sin Oprindelse og Beskaffenhed maa anses som en Tiendebyrde — skal afløses ved Betaling af en Kapital, der udgør 25 Gange et Aars Tiende med Fradrag af det aarlige Beløb af de Tienden paahvilende Skatter og Afgifter til det Offentlige (§ 30). Hvor Tienden ikke ydes med et fast aarligt Pengebeløb, beregnes et Aars Tiende efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901. Værdien af Tiendeydelser in natura, paa hvilke der ikke sættes Kapitelstakst, bestemmes dog ved Skøn af uvilige Mænd, udmeldte af Retten.

Hvor Tiendeyderne ifølge Overenskomst med Tiendeejeren betale de Tienden paahvilende Skatter og Afgifter til det offentlige, anses det aarlige Beløb af disse Skatter og Afgifter som en Del af den aarlige Tiendeydelse.

Spørgsmaal, om en Afgift efter sin Oprindelse og Beskaffenhed vil kunne afløses i Henhold til denne Lov samt om, hvor stor en Del af en samlet Ydelse der skal anses for Tiende i det Tilfælde, hvor Tienden svares under et med anden Afgift, afgøres ved Kendelse af Tiendekommissæren (§ 6) under Appel til Tiendekommissionen (§ 7).

Tiender, der tilhøre Ejerne af de Ejendomme, paa hvilke Tienden (hvilker, skulle bortfalde samtidig med Afløsningen af de andre Tiender i det paagældende Sogn (§ 8). Saafremt der imidlertid paahviler saadanne Tiender Pantegæld, Realbyrder, Forpligtelse til Kirkers Vedligeholdelse m. v., anses de nævnte Byrders Kapitalværdi som Afløsningssum for den paagældende Tiende. Afløsningssummen for de nævnte Byrder kan dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive at fastsætte som Afløsningssum, saafremt selve Tienden var Genstand for Afløsning, eller hvis dette Beløb ikke kan udfindes, Afløsningssummen for Præstetienden.

*) Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1902—3: Landst. Tid. Sp. 33—34, 66—82, 1568—1636, 1769—1802, 2023—35; Folket. Tid. Sp. 4834—4930, 5492—5588, 5589—95; Till. A. Sp. 2557—84; Till. B. Sp. 1827—64, 2059—74, 2379—82; Till. C. Sp. 1423—50, 1601—30, 1637—38. (Jfr. Rigsdagstidenden for 1901—2: Landst. Tid. Sp. 410—14, 510—88; Till. A. Sp. 4493—4560; Till. B. Sp. 2651—54. 1900—1: Folket. Tid. Sp. 45—46, 1072—1132, 1269—87, 1390—93; Landst. Tid. Sp. 622—50; Till. A. Sp. 2049—58; Till. B. Sp. 2145—58; Till. C. Sp. 87—96. 1899—1900: Folket. Tid. Sp. 1131, 1229—80, 1462—1530, 1622—70; Landst. Tid. Sp. 332—81; Till. A. Sp. 2537—46; Till. B. Sp. 2121—26; Till. C. Sp. 31—40. 1898—99: Folket. Tid. Sp. 3622—23; Till. A. Sp. 3445—54).

§ 2.

Af de i Henhold til § 1, 1ste Stykke, fastsatte Afløsningssummer udrede Ejerne af de tiendepligtige Ejendomme (Tiendeyderne) et Beløb, svarende til 18 Gange et Aars Tiende, medens Resten udredes af Statskassen. Saafremt en Tiende, der den 1. Februar 1902 tilhørte Tiendeyderne, senere er overgaaet i Trediemands Eje, kan Statstilskuddet dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive ydet i Statstilskud, hvis Tienden fremdeles tilhørte Tiendeyderne, og disses Andel i Afløsningssummen forhøjes derfor forholdsmæssig.

Til Udredelsen af de Afløsningssummer, der fastsættes i Henhold til § 1, 4de Stykke, tilskyder Statskassen følgende Beløb:

a) For Tiender, paa hvilke der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. v. af en Kirke, 2 Gange et Aars Tiende samt et Beløb, svarende til $\frac{7}{25}$ af den Kapital, der ifølge §§ 23 og 25 skal henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Det førstnævnte Tilskud af 2 Gange et Aars Tiende bortfalder dog, saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom ved Lovens Ikrafttræden har givet denne i Brug til en Trediemand, jfr. § 31. Hvor Tiendens Størrelse ikke kan oplyses, anses den som lig med Præstetienden.

b) For andre Tiender det Beløb, hvormed Tiendeyderne kunne godtgøre, at Købesummen for Tienden, da denne overgik i Tiendeydernes Eje, har oversteget en Sum, svarende til 18 Gange et Aars Tiende, beregnet efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for de forud for Købet gaaende 10 Aar eller, hvis disse Kapiteltakster ikke kunne oplyses, Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901. Det nævnte Statstilskud bortfalder dog, saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom ved Lovens Ikrafttræden har givet denne i Brug til en Trediemand, jfr. § 31.

De omhandlede Statstilskud til Afløsning af de Tiendeyderne tilhørende Tiender kunne dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive ydet i Statstilskud, hvis Afløsningssummen fastsættes i Henhold til § 1, 1ste Stykke.

Til Afløsning af Pantegæld og Realbyrder, der paahvile Tiender, som tilhøre Tiendeyderne, ydes intet særskilt Tilskud.

Saafremt Statstilskud, der ydes til en Tiendeyderne tilhørende Tiende, overstiger den for Tienden fastsatte Afløsningssum, afskrives det overskydende Beløb paa Tiendeydernes Andel i Afløsningssummen for Præstetienden.

Spørgsmaal om Statskassens Forpligtelse til at yde Tilskud til Udredelse af Tiendeafløsningssummer afgøres i fornødent Fald ved Kendelse af Tiendekommissæren under Appel til Tiendekommissionen.

Den Tiendeyderne paahvilende Andel af Afløsningssummerne udredes enten straks ved Afløsningens Ikrafttræden (§ 19) eller ved Erlæggelsen af en fast halvaarlig Ydelse af $2\frac{1}{4}$ pCt. af den paagældende Afløsningssums oprindelige Beløb, hvoraf 2 pCt. beregnes som Renter, medens Resten afskrives som Afdrag. Den halvaarlige Ydelse betales paa Amtstuen sammen med de kgl. Skatter og Afgifter og følger i enhver Henseende de samme Regler som disse, ogsaa for saa vidt angaar Fortrinsret i den skattepligtige Ejendom.

Tiendeydernes Adgang til at udrede deres Andel af Afløsningssummerne straks ved Afløsningens Ikrafttræden bortfalder dog, saafremt der i Henhold til Bestemelsen i § 5 optages Statslaan til kontant Betaling af Afløsningssummerne.

§ 3.

Tiender, der hvile paa Ejendomme, som i Medfør af § 7 i Lov om Ejendoms-skyld ere fritagne for Ejendomsskyld, og hvis kapitaliserede Værdi for alle Tien-ders Vedkommende ikke naar op over 6 Kr., bortfalde uden Afløsning. Erstatningen til Tiendeejerne efter § 1 udredes af Statskassen.

§ 4.

Afløsningssummerne for Tienden udbetales enten kontant eller med 4 pCt. rentebærende Obligationer, udstedte af en under Finansministerens Tilsyn staaende Tiendebank, jfr. dog § 20. Disse Obligationer indrettes som foreskrevet i § 27.

Forrentningen og Amortisationen af de af Tiendebanken udstedte Obliga-tioner sker gennem de i § 2 omhandlede halvaarlige Ydelser i Forbindelse med et Tilskud af Statskassen, svarende til $2\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig af den Statskassen paa-hvilende Andel af Afløsningssummerne.

§ 5.

Finansministeren bemyndiges til, naar han finder Pengeforholdene egnede der-til, at optage et Statslaan for at tilvejebringe de fornødne Midler til Udredelsen af Tiendeafløsningssummerne i Kontanter i Stedet for i Tiendebankobligationer eller til Tiendebankobligationernes Indfrielse paa en hurtigere Maade end den i § 4 foreskrevne. Statslaanets Udbytte maa alene benyttes i dette Øjemed. Det afgives til Tiendebanken, medens de denne efter § 4 tilkommende halvaarlige Ydelser inddrages til Bedste for Statskassen i det hele eller forholdsmæssig, ligesom Stats-kassens Indbetaling til Banken af sit halvaarlige Tilskud paa samme Maade bort-falder i det hele eller forholdsmæssig.

II.

§ 6.

Til Gennemførelsen af Tiendens Afløsning inddeles Landet ved Bestemmelse af Landbrugsministeren i saa mange Kredse, at den hele Forberedelse til Tiende-afløsning kan være færdig 1. Januar 1908. For hver Kreds beskikker Landbrugs-ministeren en Tiendekommissær.

De af Kommissæren foretagne Afløsningsforretninger skulle indføres i en af Landbrugsministeren autoriseret Protokol.

§ 7.

For hele Landet nedsættes der en Tiendekommission, bestaaende af tre af Kongen udnævnte retskyndige Medlemmer.

Tiendekommissionen behandler og paakender alle Spørgsmaal, der i denne Lov ere henlagte til dens Afgørelse.

De Spørgsmaal, der i nærværende Lov ere henlagte til Afgørelse af Tiende-kommissæren, Tiendekommissionen eller Landbrugsministeren, kunne ikke indbringes for Domstolene.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

III.

§ 8.

Alle Tiender i et Sogn skulle afløses samtidig. Den Orden, hvori Afløsningen skal foregaa i de enkelte Sogne, bestemmes for hver Tiendeafløsningskreds ved Lod-trækning, der paa Landbrugsministerens Foranstaltning foretages af Notarius publicus. Om Udfaldet af Lodtrækningen udsteder Landbrugsministeren Bekendtgørelse i Stats-tidenden og, indtil denne udkommer, i Berlingske Tidende og uden for Sjællands Stift tillige i den til retslige Bekendtgørelser autoriserede Tidende.

§ 9.

Naar Afløsning af et Sogns Tiender skal paabegyndes i Henhold til Bestem-melserne i § 8, afkræver Tiendekommissæren den kommunale Bestyrelse Oplysning om, hvilke Tiender der paahviler Sognet og hvem der er Ejere af disse Tiender. Naar en Tiende ejes af flere, paalægger den kommunale Bestyrelse i fornødent Fald en af Tiendeejerne paa samtliges Vegne og under Ansvar som foreskrevet i denne Paragrafs 2det Stykke at meddele Tiendekommissæren de til Afløsningen fornødne Oplysninger. Kommissæren afkræver derefter Tiendeejerne de til Afløsningen fornødne Oplysninger om Tienden, herunder Oplysninger om de den paahvilende Behæftelser. De nævnte Oplysninger afgives ved Udfyldelse af Blanketter, hvis nærmere Indretning bestemmes af Landbrugsministeren.

Til Afgivelse af disse Oplysninger har Tiendeejeren en Frist af 2 Maaneder, medmindre der af Landbrugsministeren maatte være indrømmet ham en længere Frist. Hvis Fristen oversiddes, ifalder Tiendeejeren ved en af Tiendekommissæren afsagt Kendelse en Amtsfattigkassen (i København og Købstæderne vedkommende Kommune-kasse) tilfaldende Bøde af 10 Kr. for hver Dag, Fristen oversiddes. Har Tiendeejeren afgivet Oplysninger til Tiendekommissæren, men denne ikke finder disse tilstrækkelig fyldestgørende, har han at forelægge Ejeren en Frist af 14 Dage til Meddelelse af de manglende Oplysninger; saafremt disse ikke foreligge Tiendekommissæren inden den givne Frist, idømmes der Ejeren ved Kendelse af Tiendekommissæren en Bøde af 10 Kr. til Amtsfattigkassen (i København og Købstæderne vedkommende Kommunekasse) for hver Dag, Fristen oversiddes. De i Medfør af nærværende Paragraf idømte Bøder kunne inddrives ved Udpantning.

De af Tiendekommissæren i Medfør af denne Paragraf afsagte Kendelser kunne i Løbet af 4 Uger efter deres Afsigelse af Tiendeejeren indankes for Tiende-kommissionen.

§ 10.

Naar Tiendekommissæren fra Tiendeejerne har modtaget Oplysninger om Tienden, skal han, hvis Tienden er konstateret i Henhold til Lov af 23. Januar 1862, foranledige de nævnte Oplysninger sammenholdte med den paa de paagældende Ejendomes Folier i Registrerne til Skøde- og Panteprotokollerne i Henhold til bemeldte Lov skete Notering. Saafremt der herved viser sig Uoverensstemmelser, skal Kom-missæren søge Aarsagerne hertil oplyste og mulige Fejl berigtigede.

De saaledes tilvejebragte Tiendelister skulle derefter fremlægges til offent-ligt Eftersyn i 4 Uger paa et for Sognets Beboere bekvemt Sted. Om Frem-læggelsen udsteder Tiendekommissæren foruden i de i § 8 i Slutningen nævnte Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Nr. 100. Tidender i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade en Bekendtgørelse, der tillige skal indeholde en Tilkendegivelse om, at der efter Fristens Udløb bliver afholdt et Møde, paa hvilket Tiendeyderne under deres Kravs Fortabelse ville have at fremsætte deres mulige Indsigelser mod Tiendelisternes Rigtighed.

Hvis Tiendekommissæren finder det tvivlsomt, om en paa Tiendelisterne opført Ydelse kan anses som en Tiendebyrde, skal han ved anbefalet Brev henlede Tiendeejerens og den paagældende Yders Opmærksomhed herpaa. Endvidere indbetrætter han Sagen til Landbrugsministeriet, for at dette for Statens Vedkommende kan tage Bestemmelse om, hvorvidt Spørgsmaalet skal afgøres i Overensstemmelse med Forskriften i § 1, 3die Stykke.

Med Hensyn til de i § 25 omhandlede Kirketiender skal Tiendekommissæren endvidere foranledige fastsat Størrelsen af den Kapital, der skal henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse.

§ 11.

Hvis der paa det i § 10 omhandlede Møde ikke fremsættes nogen Indsigelse mod Tiendefortegnelsernes Rigtighed, og der ej heller af Tiendekommissæren paa Landbrugsministeriets Vegne, Tiendeejeren eller vedkommende Yder fremsættes Paastand om, at en paa Tiendefortegnelsen opført Ydelse ikke kan anses for en Tiendebyrde, har Tiendekommissæren at forsyne Fortegnelserne med Paategning om deres Retsgyldighed.

Saafremt der derimod paa Mødet fremsættes Indsigelser af foranførte Art, eller saafremt Tiendeyderen gør Paastand paa, at der i Henhold til Forordning ang. Tiendevæsenet i Danmark af 8. Januar 1810 § 30 tilkommer ham Afslag i Tiendeydelsen af nogen der anført Grund, skal Tiendekommissæren søge at mægle Forlig mellem Afgiftsejeren og vedkommende Yder. Opnaas der Forlig, bliver dette at forelægge Landbrugsministeren til Godkendelse. Opnaas Forlig ikke, eller bliver dette ikke godkendt af Landbrugsministeren, afgør Tiendekommissæren Sagen ved Kendelse. Kendelsen kan inden 4 Uger efter dens Afsigelse indankes for Tiendekommissionen.

Naar de fremsatte Indsigelser ikke ere blevne afgjorte ved Forlig, har Tiendekommissæren at forsyne Fortegnelsen med Bemærkning om, at de omtvistede Tiendevederlag ikke ere anerkendte, med nærmere Oplysning om Grunden hertil, medens han i øvrigt forsyner den med den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Paategning.

§ 12.

Saafremt nogen Tiendeejer eller Tiendeyder formener, at Tiendekommissæren ikke har iagttaget den i §§ 10 og 11 foreskrevne formelle Fremgangsmaade, kan han inden 4 Uger efter Mødets Afholdelse indbringe dette Spørgsmaal for Tiendekommissionen. Hvis Besværingen findes grundet, annullerer Tiendekommissionen den afholdte Forretning og hjemviser Sagen til ny Behandling. I modsat Fald stadfæster Tiendekommissionen den afholdte Forretning, for saa vidt der ikke har fundet Paaanke Sted af nogen under denne afsagt Kendelse. Er dette Tilfældet, gives Stadfæstelsen kun med Forbehold af senere at behandle de indankede Sager.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

§ 13.

Naar et Tiendevederlag er retsgyldig fastslaaet i Henhold til de i §§ 10—12 givne Regler, kan det ikke forandres ved Overenskomst mellem Tiendeejeren og Tiendeyderen.

§ 14.

Samtidig med Tiendelisternes Fremlæggelse i Henhold til § 10 udsteder Tiendekommissæren ved Bekendtgørelse 3 Gange i Statstidenden og indtil denne udkommer i Berlingske Tidende og udenfor Sjællands Stift tillige i den til retslige udkommer i Berlingske Tidende og udenfor Sjællands Stift tillige i den til retslige Bekendtgørelser autoriserede Tidende et Proklama, hvori de, som formene at have reelle Rettigheder med Hensyn til de af Afløsningen omfattede Tiender, opfordres til inden 6 Ugers Forløb for Tiendekommissæren at anmelde deres mulige Krav paa Fyldestgørelse af Afløsningssummen. Undladelse af Anmeldelse medfører Fortabelse af Adgangen til saadan Fyldestgørelse, medmindre vedkommende Rettighed enten fremgaar af Tiendens Folio i Skøde- og Pantebøgerne eller er Tiendekommissæren bekendt gennem de fra Tiendeejerne modtagne Oplysninger.

Naar en Tiendeyder, der selv ejer den hans Ejendom paahvilende Tiende, har givet lige Pant i Ejendommen og Tienden, er vedkommende Panthaver ikke berettiget til Fyldestgørelse af Afløsningssummen.

Spørgsmaal, om det af Tiendekommissæren udstedte Proklama paa Grund af formelle Fejl er ugyldigt, kunne inden 6 Uger efter Proklamaets Udløb indbringes for Tiendekommissionen. Berettiget til at rejse Spørgsmaalet er enhver, der ikke har indgivet Anmeldelse til Tiendekommissæren inden Proklamaets Udløb, medmindre hans Ret til Fyldestgørelse af Afløsningssummen desuagtet anerkendes af alle vedkommende.

§ 15.

Naar den i § 12 omhandlede Frist er udløben, uden at Paaanke af den afholdte Forretning har fundet Sted, fremmes Afløsningen straks i de Tilfælde, hvor Størrelsen og Egenskaben af Tiendeydelser er retsgyldig fastsat for alle det samme Matrikulsnummer paahvilende Ydelser. Foreligger der derimod Tvist i saa Henseende, stilles hele Afløsningen for det paagældende Matrikulsnummers Vedkommende i Bero, indtil Afgørelse er truffet i Henhold til Bestemmelserne i § 11.

Tiendekommissæren foranstalter derefter udført Beregning af de Afløsningssummer, der ville komme til at paahvile de tiendepligtige Ejendomme, af de halvaarlige Ydelser, hvormed Afløsningssummerne skulle udredes, samt af de Afløsningssummer, hvis Udredelse paahviler Statskassen, alt paa Grundlag af de i §§ 1 og 2 indeholdte Bestemmelser. Ved Udførelsen af Beregningerne skal der i de Tilfælde, hvor en Tiendeydelse paahviler flere Matrikulsnumre i Forening, først foretages en Fordeling af Tiendeydelsen paa de enkelte Matrikulsnumre efter Hartkornet, saaledes at hvert Matrikulsnummer opføres med særskilt Afløsningssum og særskilt halvaarlig Ydelse. Denne Bestemmelse skal dog ikke have nogen Indflydelse paa Retsforholdet i de Tilfælde, hvor Ejeren af en Ejendom kontraktmæssig har forpligtet sig til uden Regres til Ejerne af de derfra udstykkede Parceller at udrede hele det den tidligere samlede Ejendom paahvilende Tiendevederlag.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Nr. 100.

15de
Maj.

§ 16.

Naar det i § 14 ommeldte Proklama er udløbet, og naar det i det i § 25 omhandlede Tilfælde er fastsat, hvør stor en Kapital der skal henlægges til den paagældende Kirkes fremtidige Vedligeholdelse, har Tiendekommissæren for hver Tiende at affatte et Udkast til Afløsningssummens Fordeling mellem de til Fyldestgørelse berettigede.

Ved Beregningen af den samlede Afløsningssum medtages foreløbig ogsaa Afløsningssummerne for de Tiendeejeren tilhørende tiendepligtige Ejendomme. Ved den endelige Opgørelse af Afløsningssummen skulle de nævnte Afløsningssummer dog kun medtages, for saa vidt dette udkræves til Fyldestgørelse af Trediemands Rettigheder. Naar de anførte Afløsningssummer bortfalde, bortfalde ogsaa de halvaarlige Tiendeydelser, der ere paalagte de nævnte tiendepligtige Ejendomme.

De Tienden paahvilende Realbyrder kapitaliseres efter de om Tiendeydelser i § 1 givne Regler.

Panthavere og Indehavere af Realbyrder ere uden Hensyn til deres Rettigheders kontraktmæssige Indhold forpligtede til at modtage Fyldestgørelse af Afløsningssummen, men ere paa den anden Side berettigede til at forlange, at Afløsningssummen forlods anvendes til deres Fyldestgørelse. Ingen Del af Afløsningssummen kan derfor udbetales Tiendeejeren, medmindre Panthavere og Indehavere af Realbyrderettigheder enten fuldtud fyldestgøres eller have meddelt Samtykke til Udbetalingen.

Panthavere i Kirketiender kunne dog ikke forlange Fyldestgørelse af Afløsningssummen, forinden Kirkeejerens Forpligtelse over for Kirken er blevet afløst i Henhold til Bestemmelserne i § 23. Indtil dette er sket, skal Panteretten i Stedet for Tienden omfatte den i Henhold til § 22 under Stiftsøvrigheden baandlagte Afløsningssum, og ingen Del af denne vil da kunne udbetales Kirkeejeren i Medfør af Bestemmelserne i § 23, medmindre Panthaveren samtykker i Udbetalingen. Ny Pantsætning kan ske ved Anmeldelse til Stiftsøvrigheden, der er forpligtet til at notere saadan Pantsætning i sine Bøger.

De Kirketiender paahvilende Realbyrder skulle efter Tiendens Afløsning paahvile den under Stiftsøvrigheden baandlagte Afløsningssum. Saafremt Realbyrden ikke svares med et fast aarligt Pengebeløb, skal den fra Afløsningens Ikrafttræden udredes med et saadant Pengebeløb, der udregnes efter de om Tiendeydelser i § 1 givne Regler. Naar Kirkeejerens Forpligtelse over for Kirken afløses i Henhold til Bestemmelserne i § 23, skulle de Afløsningssummen paahvilende Realbyrder, hvis Kapitalværdi ikke indbefattes under den Kapital, der henlægges til Kirkens Vedligeholdelse, afløses i Overensstemmelse med denne Lovs Regler, og deres Kapitalværdi udredes af den Del af Afløsningssummen, der tilfalder Kirkeejeren.

§ 17.

Beregningerne over Afløsningssummerne og de Ydelser, der ville komme til at paahvile de tiendepligtige Ejendomme, samt Udkastet til Afløsningssummernes Fordeling mellem de til Fyldestgørelse berettigede skulle i et Tidsrum af 14 Dage fremlægges til almindeligt Eftersyn i Sognet. Om Fremlæggelsen udsteder Tiendekommissæren foruden i de i § 8 i Slutningen nævnte Tidender i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade en offentlig Bekendtgørelse, der skal indeholde Tilkendegivelse om, at der efter Udløbet af de fornævnte 14 Dage vil blive afholdt et Møde, hvor

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

mulige Indsigelser mod Beregningerne og Udkastet til Afløsningssummernes FordelingNr. 100.
mellem de til Fyldestgørelse berettigede ville komme til Behandling.

15de
Maj.

Det nævnte Møde kan dog ikke afholdes førend 6 Uger efter Udløbet af det i § 14 ommeldte Proklama, og hvis Spørgsmaalet om Proklamaets Gyldighed imidlertid maatte være indbragt for Tiendekommissionen, udsættes Mødet, indtil Kendelse er afsagt i Sagen.

Fremsættes der paa Mødet Indsigelser mod Rigtigheden af Beregningerne af Afløsningssummerne og de halvaarlige Ydelser, der fremtidig ville komme til at paahvile de tiendepligtige Ejendomme, og Indsigelserne findes grundede, foretager Kommissæren Berigtigelse af Beregningen. Om fornødent udsættes Mødet til en senere Dag, hvorom der meddeles de tilstedeværende Underretning.

Naar de fremsatte Indsigelser ere afgjorte, tilfører Kommissæren Protokollen, at Sognets Tiender ere afløste fra det Tidspunkt, som Landbrugsministeren bestemmer (§ 19).

Fremsættes der paa Mødet Indsigelser mod det fremlagte Udkast til Afløsningssummens Fordeling mellem de til Fyldestgørelse berettigede, skal Kommissæren mægle Forlig; hvis Forlig ikke opnaas, afgør han Tvisten ved Kendelse. Saafremt Kendelse ikke kan afsiges paa Stedet, udsættes Mødet til en senere Dag, hvorom der meddeles de tilstedeværende Underretning. Kendelsen kan i Løbet af 4 Uger fra dens Afsigelse at regne indankes for Tiendekommissionen. Paaanke af Kendelsen standser dog ikke Afløsningens videre Fremme, men Udbetalingen af de omtvistede Dele af Afløsningssummen stilles i Bero, indtil Sagen er afgjort af Tiendekommissionen.

§ 18.

Naar det i foregaaende Paragraf afholdte Møde er sluttet, indsender Kommissæren samtlige Afløsningen vedkommende Dokumenter tillige med Udskrifter af det Protokollen i Anledning af Afløsningen tilførte til Landbrugsministeriet, hvor Sagen underkastes en Revision. Forefundne Fejl ved Beregningerne af Afløsningssummerne berigtiges af Ministeriet, hvorefter Beregningerne sendes tilbage til Tiendekommissæren til fornyet Fremlæggelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 17. De Indsigelser, der maatte blive fremsatte mod de af Ministeriet foretagne Rettelser i Beregningerne, tilføres Tiendekommissærens Protokol, hvorefter Beregningerne bilagte med en Udskrift af det Protokollen tilførte indsendes til Tiendekommissionen, der endelig afgør de fremsatte Indsigelser og alle Spørgsmaal vedrørende Beregningen af Afløsningssummerne.

§ 19.

Naar Afløsningsforretningen er endt, bestemmer Landbrugsministeren, fra hvilket Tidspunkt Afløsningen skal træde i Kraft. Landbrugsministerens Resolution herom kan afgives uden Hensyn til, om Afløsningen af enkelte Ydelser har maattet udsættes i Henhold til Bestemmelserne i § 15, idet disse Ydelser da blive at afløse ved en senere Forretning. Det Tidspunkt, til hvilket Afløsningen skal træde i Kraft, skal dog altid fastsættes til en 1. Januar, saaledes at Afløsningssummerne udbetales med Obligationer, der ere rentebærende fra den paagældende 1. Januar. Tienden for det foregaaende Aar erlægges som hidtil.

Ingen Afløsningsforretning kan dog træde i Kraft før den 1. Januar 1908, og til dette Tidspunkt skulle alle inden den 1. Juli 1907 tilendebragte Afløsningsforretninger sættes i Kraft.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Nr. 100. Landbrugsministerens Bestemmelse om, fra hvilket Tidspunkt Afløsningen skal træde i Kraft, tages saa betids, at Tiendekommissæren senest 4 Maaneder forinden dette Tidspunkt kan udstede Bekendtgørelse herom. Bekendtgørelsen bliver at indrykke i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade. Samtidig med Bekendtgørelsens Udstedelse sender Tiendekommissæren Genparter af Bekendtgørelsen i anbefalet Brev til dem, der ere berettigede til at fyldestgøres af Afløsningssummen. Hvis en Tiendeyder ønsker at indbetale hele Afløsningssummen under et, maa han herom gøre Anmeldelse til Tiendekommissæren senest 3 Maaneder forinden Afløsningens Ikrafttræden, og senest 14 Dage forinden dette Tidspunkt skal Afløsningssummen være indbetalt paa vedkommende Amtstue. Saafremt disse Frister ikke overholdes, er Retten til paa denne Maade at berigtige Afløsningssummen fortabt.

Landbrugsministeren drager Omsorg for, at der til Brug ved den fremtidige Opkrævning af de halvaarlige Ydelser i betimelig Tid tilstilles vedkommende Amtstue Underretning om Afløsningen.

§ 20.

Landbrugsministeren tilstiller i betimelig Tid Tiendebanken Meddelelse om Afløsningen, ledsaget af Oplysning om, mod hvis Kvittering Afløsningssummerne skulle udbetales.

De Tiendeejerne og Indehavere af Realbyrder tilkommende Dele af Afløsningssummen udbetales enten kontant eller med Bankens Obligationer, der skulle modtages efter deres paalydende Beløb. Dog skal den Del af en Afløsningssum, der ikke er delelig med 100 Kr., i alle Tilfælde udbetales kontant; til Dækning af disse kontante Udbetalinger afhænder Banken det fornødne Beløb af Obligationer; det ved Afhændelsen mulig paaløbende Kurstab bæres af Bankens Administrationsfond.

Paa samme Maade udbetales de Afløsningssummer, der i Henhold til § 25 skulle henlægges til fremtidig Vedligeholdelse af Kirker.

Den Panthaverne tilfaldende Del af Afløsningssummen udbetales kontant, medmindre Tiendeejeren er berettiget til at indfri sin Pantegæld paa anden Maade. Saafremt Pantefordringen skal indfries ved kontant Betaling, skal Banken sælge det fornødne Beløb af Obligationer og udrede Panthaverens Tilgodehavende af det ved Salget indkomne Beløb. Saafremt Tiendeejeren imidlertid selv vil indfri Pantegælden, staar det ham frit for, og han kan i saa Fald imod Forevisning af den kvitterede Panteobligation fordre den Panthaveren tillagte Del af Afløsningssummen udbetalt til sig. Hvis Tiendeejeren er berettiget til at indfri Pantefordringen paa anden Maade end ved kontant Betaling, er Banken paa hans Begæring pligtig at yde ham Bistand ved Afviklingen af Gældsforholdet.

Hvis Tiendeejeren hæfter personlig for Pantegælden, vedbliver han at hæfte for den Del af Gælden, som ikke dækkes af Afløsningssummen. Hvis Pantet bestod i en Tiende, der ejes af Tiendeyderne, og Panteretten omfattede den hele Tiende, er Panthaveren, saafremt Tiendeejerne hæfte personlig for det udækkede Beløb, berettiget til at faa dette forskudsvis betalt af Kommunens Kasse. Kommunen indkræver derefter hos Ejerne af de forhen tiendepligtige Ejendomme det hver især efter en i Landbrugsministeriet udarbejdet Fordelingsberegning paahvilende Beløb. For det udækkede Beløb have de samme Fortrinsret i de forhen tiendepligtige Ejendomme, som der tilkommer de i § 2 omhandlede halvaarlige Ydelser. Beløbet kan inddrives ved Udpankning. Saafremt Obligationer, der sælges til Indfrielse af Pantegæld, som Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

paahviler en Tiendeyderne tilhørende Tiende, kunne afhændes til over pari, tilfalder den ved Salget indvundne Kursgevinst Panthaveren, hvis han ikke har faaet fuld Dækning. I modsat Fald tilkommer Kursgevinsten Bankens Administrationsfond.

De Panthaverne tilkommende Beløb udbetales kun mod Afskrivning paa vedkommende Panteobligationer.

§ 21.

Naar Afløsningssummerne ere udbetalte, sender Banken Landbrugsministerens Resolution om Afløsning til Tinglæsning. Tillige fremsendes til Udslettelse af Pantebogen de af Tiendeejerne udstedte Panteobligationer kvitterede eller forsynede med Paategning om den skete Afbetaling samt de af andre Vedkommende udstedte Kvitteringer for Modtagelsen af de dem tilkommende Dele af Afløsningssummen. Tienden bliver derefter at udslette af Skøde- og Pantebøgerne. Hvis Tiendeverderlaget er konstateret i Henhold til Lov af 23. Januar 1862, udslettes ligeledes den paa de forhen tiendepligtige Ejendommers Folier i Skøde- og Pantebøgerne stedfundne Notering.

For de i Medfør af denne Paragrafs Bestemmelser foretagne Tinglæsninger og Udslettelser erlægges intet Gebyr, ligesom de Pantebogsattester og Udskrifter af Skøde- og Pantebøgerne, som Tiendekommissæren maatte anse fornødne til Afløsningens Gennemførelse, skrives paa ustemplet Papir og meddeles uden Gebyr.

IV.

§ 22.

Ved Afløsning af de Tiender, der ere henlagte til Lønning af Embeder eller Bestillinger eller til Kirkers Vedligeholdelse m. v., blive de Oplysninger, der i Henhold til § 9 af Tiendekommissæren skulle afkræves Tiendeejeren, at afkræve vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand eller Kirketiendeejeren gennem Stiftsøvrigheden.

Hvis Tiendekommissæren finder det tvivlsomt, om en paa Tiendelisterne opført Ydelse kan anses som en Tiendebyrde, skal det i § 10, 3die Stykke, omhandlede anbefalede Brev herom af ham tilstilles vedkommende Stiftsøvrighed, der afgiver Erklæring herom paa Embedets eller Bestillingens eller Kirketiendeejerens Vegne. Ligeledes skulle de Indsigelser mod Tiendelisternes Rigtighed, der i disse Tilfælde fremkomme fra Tiendeydernes Side, af Tiendekommissæren forelægges Stiftsøvrigheden, uden hvis Samtykke Forlig ikke vil kunne indgaas.

Tiendebankens Obligationer saavel som de Beløb, der maatte blive udbetalte kontant, samt de halvaarlige Renter indbetales af Banken til Stiftsøvrigheden paa Embedets eller Bestillingens eller Kirketiendeejerens Vegne. Obligationerne skulle noteres paa Embedets eller Bestillingens eller Kirkens Navn og maa ikke kvitteres, sælges eller pantsættes uden Samtykke fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand saavel som vedkommende Kirketiendeejer oppebærer fremtidig Renter af Afløsningssummen i Stedet for Tiende. Vilkaarene for Renternes Udbetaling til dem gennem Stiftsøvrigheden fastsættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Nr. 100.

15de
Maj.

§ 23.

Naar en Kirketiendeejer, efter at Afløsningen af Tienden har fundet Sted, ønsker sin Forpligtelse overfor Kirken afløst, kan han herom indgive Begæring til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Samme Ret tilkommer den Panthaver, der i Henhold til § 16, næstsidste Stykke, har Pant i Afløsningssummen, naar Pante-fordringen er forfalden.

Af Afløsningssummen skal i dette Tilfælde til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som i Forbindelse med Kirkens øvrige Indtægter af Kapitaler, Arvefæste-afgifter og desl. saavel som Indtægterne af dens Jorder behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaarden ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og Kirken opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Brød og Vin, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer, valgte for hvert Tilfælde, to af Stiftsøvrigheden og to af Tiendeejeren. Hvis Forretningen skal afholdes efter Begæring af Panthaveren, og Tiendeejeren maatte vægre sig ved at vælge Medlemmer af Kommissionen, tilkommer Valget Panthaveren. Af de af Stiftsøvrigheden valgte Medlemmer skal det ene Medlem være en bygningskyndig Mand. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Kirketiendeejeren skal, for saa vidt Afløsningen er begæret af ham, inden 4 Uger efter Kendelsens Meddelelse erklære, om han tiltræder den trufne Afgørelse, eller om han ønsker at bevare det hidtidige Forhold. Ønsker han dette, bortfalder derved den foretagne Forretning, og hans Forpligtelse mod Kirken forbliver da uforandret som hidtil. Omkostningerne ved den afholdte Forretning betales da af Kirketiendeejeren.

Naar Kirkeministerens Approbation af Kommissionens Kendelse foreligger og det i Henhold hertil er fastsat, hvor meget af den til Stiftsøvrigheden i sin Tid indbetalte Afløsningssum for Tienden der anses fornødent til Kirkens fremtidige Behov, udbetales det overskydende af Afløsningssummen til Kirketiendeejeren eller Panthaveren, og Kirken bliver da fremtidig at anse som en Kirke, der ejer sig selv, og dens Midler at bestyre efter de for selvejende Kirker gældende Regler.

§ 24.

I alle Tilfælde, i hvilke det er paalagt Sognepræster at udrede Korn-Afgifter med Penge efter Kapitelstakst, skulle Afgifterne fra det Tidspunkt, da de til Embedets Lønning henlagte Tiender ere afløste, udredes efter den i § 1 fastsatte Gennemsnits-Kapitelstakst. For saa vidt saadanne Afgifter tilkomme Formænd i Embedet eller Formænds Enker, udreder Statskassen, hvad Beløbet ifølge den Kapitelstakst, hvorefter det skal betales til den berettigede, overstiger det ved fornævnte Beregning udkommende Beløb, hvorimod Statskassen oppebærer det overskydende Beløb i det modsatte Tilfælde. De nærmere Regler for Afregning med Statskassen fastsættes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Finansministeren.

§ 25.

Naar en Kirketiende i dens Helhed tilhører Tiendeyderne, skal den Tienden paahvilende Forpligtelse til Kirkens Vedligeholdelse m. v., forinden Tienden kan bortfalde, afløses efter de i § 23 foreskrevne Regler. Naar Forpligtelsen er afløst, bliver

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Kirken at anse som en Kirke, der ejer sig selv, medmindre et Antal af Tiendeejerne, repræsenterende mindst Halvdelen af de tiendepligtige Ejendommers Hartkorn, paa det i § 17 omhandlede Møde erklære, at de ønske at bevare deres Ejendomsret over Kirken, og til Tiendekommissærens Protokol fremlægge en mellem dem afsluttet Overenskomst angaaende Samejeforholdet. Saadan Erklæring skal ogsaa med samme Virkning kunne afgives af en Tiendeejer, som ejer samtlige tiendeydende Ejendomme, og skal da denne Erklæring træde i Stedet for nysnævnte Overenskomst. En Udskrift af Tiendekommissærens Protokol, omfattende den nævnte Erklæring med tilhørende Overenskomst, skal ved Tiendekommissærens Foranstaltning tinglæses og noteres paa de paagældende Ejendommers Folier i Registrene til Skøde- og Pantebøgerne, og Forpligtelsen til Kirkens Vedligeholdelse m. m. overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter skal da paahvile de nævnte Ejendomme solidarisk som en reel Hæftelse med samme Fortrinsret, som nu tilkommer Tienden. Indtægterne af Kirkens Formue, herunder Renten af den blandt Stiftsmidlerne inddragne Afløsningssum for Tienden, tilfalde Kirkeeejerne. Forordningen af 13. November 1829 angaaende Værgers Beskikkelse for Kirker, der ejes af Sognemændene m. v., kommer til Anvendelse med Hensyn til de her omhandlede Kirker, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

Naar en Kirketiende delvis ejes af Tiendeyderne, skal den Forpligtelse til Kirkens Vedligeholdelse, der paahviler de Tiendeyderne tilhørende Andele af Tienden, forinden Tiendens Afløsning afløses efter de i § 23 fastsatte Regler. Af de to Medlemmer af Kommissionen, der skulle vælges af Tiendeejeren, skal i dette Tilfælde den ene vælges af de Tiendeejere, der tillige ere Tiendeydere, den anden af de øvrige Tiendeejere. Ejendomsretten over Kirken og dennes Formue, herunder den af Kommissionen fastsatte Afløsningssum for de Tiendeparter, hvis Forpligtelse over for Kirken er afløst, overgaar derefter til de Tiendeejere, der ikke tillige ere Tiendeydere. Dog skal et saa stort Antal af de Tiendeejere, hvis Forpligtelse over for Kirken er afløst, som repræsenterer mindst Halvdelen af de tiendepligtige Ejendommers Hartkorn, have Adgang til at bevare deres Medejendomsret over Kirken og dennes Formue, naar de i Overensstemmelse med de i nærværende Paragrafs 1ste Stykke fastsatte Regler paalægge de dem tilhørende Ejendomme Vedligeholdelsespligt over for Kirken. Saaframt Kirkeeejerne ikke kunne blive enige om de nærmere Regler for Samejeforholdet, fastsættes disse af Kirkeministeren.

Naar Ejendomsretten over en Kirke i Medfør af denne Paragrafs Bestemmelser er overgaaet til et Interessentskab, skulle de i Forordningen 13. November 1829 givne Regler med de af Sagens Natur flydende Lempelser komme til Anvendelse paa Forholdet.

V.

§ 26.

Den i § 4 omhandlede Tiendebank styres under Finansministerens Over-tilsyn af en Direktion paa 2 Medlemmer, der udnævnes af Finansministeren. Finansministeren udnævner tillige 2 Revisorer. Banken har sit Sæde i København. Bankens Statutter fastsættes af Finansministeren. Bankens Administrationsudgifter udredes af Statskassen.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afløsning af Tienden.

Nr. 100.

15de
Maj.

§ 27. Bankens Obligationer udstedes paa ustemplet Papir og kunne lyde enten paa Navn eller paa Ihændehaveren. Obligationerne kunne overdrages uden Brug af stemplet Papir. De forrentes med 2 pCt. halvaarlig hver 2. Januar og 1. Juli. Obligationerne kunne udstedes i to Serier, en for det samlede Beløb af Præstetienderne, en for Beløbet af Kirke- og Kongetienderne.

Det Beløb, hvormed den samlede Sum af de i § 4 omhandlede halvaarlige Ydelser overstiger Bankens Renteforpligtelser, anvendes hver 2. Januar og 1. Juli til Indfrielse til pari af et tilsvarende Beløb af de af Banken udstedte Obligationer. Dette Beløb fordeles hver Gang mellem Serierne i Forhold til deres samlede Udlaanssum. Indfrielsen sker efter en af Notarius publicus foretagen Lodtrækning, hvis Udfald bekendtgøres 3 Gange i Statstidenden med 3 Maaneders Varsel.

De af Banken udstedte Obligationer ere uopsigelige fra Kreditors Side, men kunne af Banken opsiges til Indfrielse til en 2. Januar eller 1. Juli med 3 Maaneders Varsel ved Bekendtgørelse, der indrykkes 3 Gange i Statstidenden.

Den ved en eventuel Konvertering indvundne Rentebesparelse tilfalder Statskassen.

§ 28.

Ejeren af en med Tiendeydelse i Henhold til § 2 behæftet Ejendom er berettiget til i en hvilken som helst Skattetermin at indbetale den Ejendommen paahvilende Restafsløsningssum, naar Anmeldelse derom fremsættes til vedkommende Amtstue $\frac{1}{2}$ Aar inden Skatteterminens Udløb. Saafremt Finansministeren i Henhold til § 5 optager et Statslaan til kontant Udbetaling af Tiendeafsløsningssummerne eller til ekstraordinær Indfrielse af Tiendebankens Obligationer, eller saafremt disse Obligationer konverteres til en lavere Rentefod, bortfalder dog Retten til Indfrielse af Restafsløsningssummerne for et Tidsrum af 10 Aar. Ved en Bekendtgørelse fra Finansministeren fastslaas det, fra hvilket Tidspunkt denne Frist af 10 Aar skal regnes. Finansministeren er berettiget til at annullere de Anmeldelser om Indfrielse af Restafsløsningssummer, der ere indkomne til Amtstuerne i de sidste 2 Maaneder forinden Fristens Begyndelse.

De til Indfrielse opsagte Restafsløsningssummer kunne inddrives ved Udpantning.

Statskassen er berettiget til med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel til en 1. Januar eller 1. Juli at erlægge ekstraordinære Afdrag paa den Staten paahvilende Andel af Tiendernes samlede Afsløsningssum eller ganske indfri denne.

De i Henhold til denne Paragraf ekstraordinært indbetalte Beløb skulle af Banken anvendes til Indfrielse af en tilsvarende Del af Bankens Obligationer.

§ 29.

Bankens Virksomhed ophører, naar de af den udstedte Obligationer ere fuldstændig indfrie.

VI.

§ 30.

Naar en Tiende er afløst, bortfalde følgende Tienden paahvilende Skatter og Afgifter til det offentlige fra det Tidspunkt, da Afsløsningen træder i Kraft (§ 19):

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afsløsning af Tienden.

Nr. 100.

15de
Maj.

- 1) Landskatten af det tiendeydende Hartkorn;
- 2) Landskatten af det matrikulerede Tiendehartkorn;
- 3) Halvandenskillingsafgiften af det tiendeydende Hartkorn.

Alle andre Afgifter til det offentlige, der paahvile Tiender, betragtes som Realbyrder.

Naar en Tiende, der har været i samtlige Tiendeyderes Eje forinden den 1. Oktober 1894, er bortfaldet i Medfør af nærværende Lovs Bestemmelser, blive de efter den 1. Oktober 1894 af Tiendeejerne erlagte Skatte- og Afgiftsbeløb at tilbagebetale.

§ 31.

Naar Ejeren af en tiendepligtig Ejendom har givet samme i Brug med det Vilkaar, at Brugerens skal erlægge de Ejendommen paahvilende Tiender, er Ejeren, naar Tienden afløses, berettiget til hos Brugerens at indfordre en aarlig Afgift i den afløste Tiendes Sted. Hvis den afløste Tiende oppebæres af en Trediemand, skal Afgiften svare til det aarlige Beløb af den Ejendommen i Henhold til § 2 paalagte Ydelse. Saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom derimod selv var Ejer af den afløste Tiende, skal Afgiften udgøre 4 pCt. af Tiendens Kapitalværdi, beregnet efter Reglerne i § 1. Afgiften erlægges paa samme Tid som forhen Tienden.

Udredelsen af den i § 2 omhandlede halvaarlige Ydelse paahviler Ejeren.

§ 32.

Udstykkes en Ejendom, paa hvilken der hviler Tiendeydelse i Henhold til § 2, bliver der med Hensyn til Fordeling af Ydelsen at forholde efter de samme Regler, som i Følge Lov om Tiendevederlags Berigtigelse af 23. Januar 1862 § 6 gælder for Fordeling af Tiendebyrden. Ved Fordeling kan der ikke til en Parcel overføres en mindre halvaarlig Ydelse end 25 Øre, og Ydelser af under 50 Øre kunne derfor ikke blive Genstand for Fordeling.

Hartkornsattester, der meddeles til Brug ved Udstykning af Ejendomme, paa hvilke der hviler Tiendeydelse i Henhold til § 2, skulle indeholde Oplysning om Ydelsens Størrelse.

VII.

§ 33.

Tiendekommissionens Medlemmer, der udnævnes for et Tidsrum af 4 Aar, men hvis Hverv kan forlænges, saafremt Tiendeafsløsningen ikke i den Tid skulde være bragt til Ende, oppebære hver et Honorar af 4,000 Kr. aarlig.

Der tillægges Tiendekommissærerne og Medlemmerne af de i § 23 nævnte Kommissioner et Honorar af Statskassen efter vedkommende Ministers nærmere Bestemmelse.

Der tilkommer endvidere Tiendekommissærerne samt Medlemmerne af de i § 23 nævnte Kommissioner paa Rejser 8 Kr. i Dagpenge og Godtgørelse for Befordringsudgifter efter Regning.

Tiendekommissærernes og Tiendekommissionens Udgifter til Medhjælp, Porto, Kundgørelser og deslige godtgøres efter Regning.

Nr. 100. Lov af 15. Maj om Afsløsning af Tienden.

Nr. 100. Udgifterne ved Gennemførelsen af nærværende Lov — herunder til den for-
 15de nødne ekstraordinære Medhjælp i Landbrugsministeriet — bevilges paa de aarlige
 Maj. Finanslove.

§ 34.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 4 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden. Fra samme Tidspunkt træder Lov om Adgang til at afløse Tiender af 8. Maj 1894 ud af Kraft. De i Henhold til sidstnævnte Lov paabegyndte Afløsningsforretninger blive dog at føre til Ende efter de i fornævnte Lov indeholdte Regler, medmindre alle vedkommende maatte være enige om at frfalde deres Fortsættelse. En Afløsningsforretning anses ikke som paabegyndt, medmindre der har været holdt Møde om Afløsningen for vedkommende Tiendekommissær, og private Overenskomster om Afløsning mellem Tiendeejer og Tiendeydere ere derfor uden Retsvirkning, medmindre Sagen inden det ovennævnte Tidspunkt af en af Parterne maatte være indbragt for Kommissæren.

De i Henhold til Lov af 8. Maj 1894 beskikkede Tiendekommissærer vedblive at fungere for saa vidt angaar de Afløsningsforretninger, der i Henhold til foranstaaende blive at udføre i Medfør af nævnte Lov, men afgaa i øvrigt ved nærværende Lovs Ikrafttræden.

Udstykkes en Ejendom, paa hvilken der hviler halvaarlig Ydelse af et i Henhold til Lov 8. Maj 1894 § 10 tilstaaet Tiendelaan, skal der med Hensyn til Fordelingen af den halvaarlige Ydelse ligesom hidtil forholdes efter de samme Regler, som ifølge Lov om Tiendeverdels Berigtigelse af 23. Januar 1862 § 6 gælde for Fordeling af Tiendebyrden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15. Maj 1903.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Ole Hansen.